2-Week Summer SchUl at Chinmaya International Foundation, Veliyanad, Kerala from July 24 to August 7, 2014

Introduction to Mimamsa Darsana - [Mimamsa philosophy of Vedic interpretation]

In the Ancient Indian Scientific system of knowledge-related enquiry, there are fourteen vidya-sthana-s [intellectual disciplines] defined, for a comprehensive and exhaustive treatment of knowledge.

These are four Vedas [Rg, Yajur, Sama and Atharva], six Vedanga-s [Siksha, Vyakaranam, Chandas, Niruktam, Jyautisham and Kalpa] and four Upanga-s [Nyaya, **Mimamsa**, Dharma Sastram and Puranam]. अङ्गानि वेदाश्चत्वारो **मीमांसा** न्यायविस्तरः । पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ।। पुराण-न्याय-**मीमांसा**-धर्म-शास्त्राङ्ग-मिश्रिताः । वेदाः स्थानानि विद्याया धर्मस्य च चतुर्दश ।।

Introduction to Vedic system

Vedas are eternal, infinite, authorless and unblemished source of true knowledge, in the form of sounds. They happen to be the sole authority as source of knowledge related to Dharma, Brahma and the like. We need the help of Vedanga-s and Upanga-s for their proper investigation/ interpretation. There are many forms of Vedic texts. We deal with classification, significance and content of Vedas.

Thus, Mimamsa is an auxiliary discipline of study to help interpret Vedic passages properly. The tenets of Mimamsa are codified in his Purva-Mimasa sutras, by Sage Jaimini, a disciple of Maharshi Veda-Vyasa.

It consists of twelve chapters, dealing with the essence of Dharma in its all its details, like, pramana, bheda, anga, prayoga, krama, kartr, atidesa, visesha, Uha, badha, tantra and prasanga. धर्मधीर्मान-भेदाङ्ग-प्रयुक्ति-क्रम-कर्तृभिः । सातिदेश-विशेषोह-बाध-तन्त्र-प्रसक्तिभिः ।।

प्रथमे प्रमाणाध्याये प्रमाणलक्षणं, विध्यर्थवादमन्त्रस्मृतीनां प्रामाण्यं निर्णीयते ।

द्वितीये शब्दान्तर, अभ्यास, संख्या, गुण, प्रक्रिया, नामधेयरूपैः षड्भिः हेतुभिः कर्मभेदः प्रतिपाद्यते ।

तृतीये शेषत्वं, तस्य लक्षणं, कारणं च निरूपितम् । अत्यन्तं परार्थः शेष इत्युच्यते ।

चतुर्थे क्रत्वर्थ-पुरुषार्थ-जिज्ञासा, प्रयोजक, अप्रयोजक, फलविधयः, अर्थवाद, लिङ्ग, प्रधानादयः विचार्यन्ते । प्रीतिसाधनं पुरुषार्थः, तद्विपरीतः क्रत्वर्थः ।

पञ्चमे क्रमनियमादयः श्रुति, अर्थ, पाठ, प्रवृत्ति, काण्ड, मुख्यैः निरूप्यन्ते ।

षष्ठे कर्माधिकारः विचार्यते । अधिकार्यनधिकारिचिन्ता प्रवर्तते ।

सप्तमे प्रकृतिकर्मभ्यः विकृतिकर्मसु अतिदेशः ऐन्द्राग्नादि-अविहित-कर्मसु दर्शपूर्णमासाभ्यां धर्मातिदेशः उक्तः

अष्टमे अतिदेशे विशेषाः केषां धर्माणां कुत्र अतिदेश इति विव्रियते ।

नवमे सकलाङ्गात् प्रकृतियागात् विकलाङ्गे विकृतियागे कथम् अतिदेश इति सन्देहे ऊहः मन्त्रोह, सामोह, संस्कारोहप्रकारेण निरूप्यते ।

दशमे प्रकृतेः विकृतौ अतिदेशसमये केषाञ्चन अङ्गानां वैयर्थ्यात् लोपः प्रसजेत् । तादृशलोपः बाधः, तदभावरूप-अभ्युच्चयश्च विचारितः ।

एकादशे तन्त्र, आवापादयः उच्यन्ते । बहुकर्मणां कृते सकृत् अनुष्ठेयं तन्त्रम् । प्रतिकर्म आवर्तनीयः आवापः । बहूनां समवाये दीपारोपणं सर्वेषां सकृत् थि तत् तन्त्रम् । गन्धानुलेपनं तु पृथक् पृथगिति तस्य आवापत्वम् ।

द्वादशे प्रसङ्गः विचार्यते । तन्त्रम् अनेककर्मार्थम् । तत् सकृत्कृतम् इतरकर्मणामप्युपयोगि चेत् प्रसङ्गः । प्रासादोपरिस्थः दीपः राजमार्गमपि दीपयति । तस्य प्राधान्येन प्रासागार्थत्वेऽपि राजमार्गस्यापि प्रयोजनात् प्रसङ्गः ।

एषु तृतीय, षष्ठ, दशमाः शरभाध्यायाः, अर्थात् पादाष्टकवन्तः । आहत्य द्वादशाध्यायानां षष्टिः पादाः ।

When Dharma is to be understUd/interpreted, with Vedas as instruments, the paraphernalia required is Mimamsa. There is an important aspect related to abstracting a conflict-resolution mechanism, called ‘nyaya’, which is a unique feature of Mimamsa, including at the level of discourse. धर्मे प्रमीयमाणे हि वेदेन करणात्मना । इतिकर्तव्यताभागं मीमांसा पूरयिष्यति ।।

The problem of knowledge, validity of apprehension, mode of apprehension of cognition, forms of cognition, perception, inference, comparison, presumption, negation, scripture and verbal testimony are discussed in this Sastra.

There is refutation of the doctrine of creation, coverage of doctrine of soul, destiny of man, purpose of sacrifice.

In Rules of ritual interpretation, authority of scripture, brahmanas as vidhi, arthavada and namadheya, mantras, smritis, vedanga-s, grammar and custom are dealt. Classes of actions are enjoined as injunctions like originating, application, performance, qualification, original, restrictive and limiting; prohibitions and exceptions, transfer and modification of details, repetition and option.

The interpretation of injunctions religious and secular, lead to generalisations helping law and jurisprudence for factors in ownership, inheritance and partition, adoption and partnership, criminal law and law of evidence. Hence, Mimamsa nyaya-s lead to laukika nyaya-s as well.

Introduction to Visishtadvaita - Outlines of Ramanuja’s Vedic interpretation (Vedarthasangraha)

Mimamsa sastra happens to be the discussion about methodology towards interpretation of Vedic statements. Vedic texts are of two major types, viz. that dealing with dharma or karma and brahma. The latter part is also called Vedanta, being the upper or decisive part. संहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः । Karma-kanda is the Purva-Mimamsa having 12 chapters, mainly dealing with the Aradhana (pleasing) of the Lord by yajna-s. Devata-kanda or Sankarsa Kanda follows it, with four chapters, dealing with essential characteristics, varieties, meditating them and fruit of deities of yajna-s. स्वरूपमादौ

तद्भेदः तदुपासनपूर्वकम् । फलं च देवताकाण्डे देवतानां तु कथ्यते ।। Vedanta tenets are codified by Sage Veda Vyasa himself, in his brahma-sutras. This has four chapters dealing with Karanatva, abadhyatva, upayatva and upeyatva of Para-Brahman. कर्म-देवता-ब्रह्म-गोचरा सा त्रिधोद्बभौ सूत्रकारतः । जैमिनेर्मुनेः काशकृत्स्नतो बादरायणादित्यतः क्रमात् ।। वेदार्थे न्यायचिन्त्ये प्रथममवसितं कर्म तद्देवता चाथातः शारीरकांशे निरवधिकफलब्रह्मचिन्ता त्वसूत्रि । तत्राध्याये परस्मिन् स्वयमुपनिषदामन्वयोऽस्याऽ विरोधो मोक्षोपायोऽथ मुक्तिर्विषयविषयिणौ सिद्धसाध्यौ द्विकार्थौ ।।

Three major commentators who have interpreted these brahma-sutras are Sri Shankaracharya, Bhagavad Ramanujacharya and Sri Madhvacharya. Their systems of interpretation are called Advaita, Visishtadvaita and Dvaita respectively.

Visishtadvaita of Bhagavad Ramanujacharya has three distinct entities as insentient matter [acetana], sentient beings [cetana-s] and Isvara, the ruler of these two. The universe is established as real. The cycle of births and deaths of the bound sentient beings is due to karma, which is got rid of by the grace of Isvara, who is Sriman Narayana or Para-Brahman. The means to release from bondage is devotion or surrender unto Him. The release is of the form of self-realisation, in a world called Vaikuntha, above the universe, leading to incessant service to the Lord. The major principle in this system is the inseparable relationship of body-soul nature, between cetana and acetanas w.r.t Isvara. श्रीमल्लक्ष्मणयोगिनस्तु भुवनं सत्यं तदीशः श्रियःकान्तो ब्रह्म स एव सोऽखिलतनुः भिन्नास्ततश्चेतनाः । सत्या संसृतिरीशनिग्रहकृता मुक्तिस्तु भक्त्यादिना तत्प्राप्तिः परमे पदे तदनुभूत्याख्येति संचक्षते ।। अतो भोक्ता भोग्यं तदुभयनियन्तेति निगमैः विभक्तः नः तत्त्वत्रयमुपदिशन्त्यक्षतधियः ।।